

**Regionale Klachtencommissie Wvggz
West- en Midden Brabant**

Correspondentie adres:

Postbus 770

5000 AT Tilburg

RegionaleKlachtencommissieWvggz@ggzbreburg.nl

BESLISSING

ex artikel 10.6 van de Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg

inzake

mevrouw [klaagster]

tegen:

GGz Breburg, FACT Breda

zaaknummer RKC 21-xxx

^

Algemeen:

De commissie ingevolge de Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg (Wvggz), heeft in overeenstemming met haar reglement ex. artikel 10.4 lid 2 Wvggz, de klacht van mevrouw [klaagster] in ontvangst genomen.

De commissie is betreffende de klacht van mevrouw [klaagster] tot de volgende beslissing gekomen.

De klacht:

Mevrouw [klaagster] heeft, via tussenkomst van de familievertrouwenspersoon, een klaagschrift ingediend gedateerd [datum] 2021 en door de commissie ontvangen op [datum] 2021. Zij klaagt daarin over het niet verlenen van de verplichte zorg uit de zorgmachtiging aan haar zoon [naam], naar haar oordeel ontbeert hij enige zorg en wordt hij aan zijn lot overgelaten.

Mevrouw [klaagster] klaagt verder over het feit dat, nu duidelijk is dat de zorgaanbieder van mening is geen passende zorg aan betrokken te kunnen/moeten aanbieden, deze had moeten zoeken naar mogelijkheden voor voortzetting van de zorg bij een andere zorgaanbieder.

Tot slot klaagt zij over een te vroegtijdige en onzorgvuldige ontslag bij het beëindigen van de opname in de accommodatie.

Ontvankelijkheid klacht:

Conform artikel 10:6 lid 1 onder b Wvggz en artikel 6.6. van het Reglement van de commissie, heeft de secretaris de ontvankelijkheid van de klacht van mevrouw [klaagster] onderzocht.

De bevindingen van dit onderzoek hebben de commissie tot het oordeel geleid dat klaagster met haar klacht inhoudende het onthouden van de verplichte zorg uit de zorgmachtiging, waarschijnlijk doelt op artikel 8:7 Wvggz en daarmee op klachtgrond genoemd in artikel 10:3 onder e. Wvggz.

De klacht aangaande het niet overgaan tot overplaatsing naar een andere zorgaanbieder heeft betrekking op artikel 8:16 Wvggz en is daarmee een klachtgrond als bedoeld in artikel 10:3 onder l.

Mevrouw [klaagster] klaagt ook over het naar haar oordeel vroegtijdige en onzorgvuldige ontslag uit de accommodatie van zorgaanbieder; hiermee klaagt zij naar het oordeel van de commissie over artikel 8:18 Wvggz. Dit is geen klachtgrond als opgenomen in artikel 10:3 Wvggz.

Ontvankelijkheid klaagster:

Klaagster is geen cliënt van aangesloten zorgaanbieder GGz Breburg en geen betrokkene in de zin van de Wvggz.

Artikel 1:3 lid 3 onder b Wvggz opent de mogelijkheid voor ouders om als vertegenwoordiger van de meerderjarige betrokkene op te treden.

Krachtens artikel 10:3 aanhef Wvggz, komt het klachtrecht in principe mede toe aan de vertegenwoordiger van betrokkene. Mevrouw [klaagster] kan aldus alleen in haar klacht ontvangen worden indien zij als vertegenwoordiger van betrokkene (haar zoon) optreedt.

De overwegingen van de commissie:

De commissie bestaande uit mr. A. Schreurs, voorzitter, de heer J. Sinnaeve, psychiater-lid en mevrouw L. van den Assum, lid, heeft kennisgenomen van de verkregen informatie zijnde,

- het klaagschrift van mevrouw [klaagster],
- de mondelinge inlichtingen van de zorgverantwoordelijke,
- het verweerschrift d.d. [datum] 2021 zijdens zorgverantwoordelijke,

en als volgt overwogen.

De commissie dient alvorens de gegrondheid van de klachten te onderzoeken, zich er van te vergewissen dat klaagster als vertegenwoordiger van betrokkene [zoon klaagster] [klaagster] optreedt. Desgevraagd door de commissie heeft zij mondeling laten weten dat zij geen machtiging of anderszins toestemming van betrokkene heeft om namens hem op te treden.

De commissie heeft klaagster tijd gegund om alsnog een ondertekende verklaring van betrokkene te verkrijgen, dit is niet gelukt.

De commissie leest in het zorgplan: *Hij wil niet dat zij concrete informatie krijgt en betrokken wordt bij de behandeling.*

De zorgverantwoordelijke, psychiater [naam], heeft zich in eerste instantie (telefonisch) richting de commissie op het standpunt gesteld dat hij betrokkene wilsonbekwaam achtte en mevrouw [klaagster] wel als vertegenwoordiger van haar zoon [naam] beschouwde, vaker met haar gesproken had en bereid was medewerking te verlenen aan de behandeling van haar klacht.

Per verweerschrift d.d. [datum] 2021, heeft de psychiater zijn formeel en juridisch standpunt ingebracht: hij is bij nader inzien van oordeel dat mevrouw [klaagster] niet als vertegenwoordiger van betrokkene kan optreden en daarom niet ontvangen kan worden in haar klacht. Bovendien zou de strekking van de klacht tegenstrijdig zijn met de door betrokkene uitgedragen houding nl dat hij juist géén zorg wenst te ontvangen.

Hij bepleit de niet-ontvankelijkheid van de klacht.

De commissie overweegt dat afdoende duidelijk is geworden dat betrokkene aan zijn moeder mevrouw [klaagster] in algemene zin geen vertegenwoordigende rol heeft willen toekennen. Mevrouw [klaagster] heeft ook niet op een ander manier aannemelijk kunnen maken dat betrokkene zich kan vinden in de door haar verwoorde klacht of het indienen daarvan ondersteunt.

Uit het 1ste element van verweer van de zorgverantwoordelijke blijkt (impliciet) dat hij betrokkene wilsbekwaam acht ten aanzien van de uitoefening van het klachtrecht en mevrouw [klaagster] daarom ook geen vertegenwoordiger zoals bedoeld in artikel 1.3 Wvggz jo 1.5 Wvggz.

De commissie verklaart de klacht van mevrouw [klaagster] niet ontvankelijk en komt aan de beoordeling van haar klacht niet toe.

Aanbeveling:

Voor zover niet reeds gerealiseerd, beveelt de commissie aan om expliciet te besluiten en in het dossier en/of zorgplan vast te leggen (en te evalueren) wanneer en op welke gebieden aangaande de uitoefening van de zorg en de rechten en plichten uit de Wvggz, betrokkene als wilsonbekwaam dient te worden beschouwd. Dit op grond van artikelen 1.3 en 1.5 van de Wvggz zodat duidelijk is wanneer de vertegenwoordiger bevoegd is de belangen van betrokkene te behartigen en als er geen vertegenwoordiger aangewezen kan worden op grond van 1.3 een mentorschap aan te vragen.

Voorkomen dient onder andere te worden dat niemand gerechtigd is om het klachtrecht ex. artikel 10:3 uit te oefenen ter behartiging van de belangen van een daartoe wilsonbekwame betrokkene.

De beslissing:

De klacht van mevrouw [klaagster] is niet ontvankelijk.

Datum uitspraak : Tilburg, 12 mei 2021